

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Alicja Wiśniewska
Protokolant	St. sekretarz sądowy Agnieszka Pietuszko

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2018 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko A. G., T. G. (1)

o zapłatę

I. Oddala powództwo;

II. Zasądza od powoda J. W. solidarnie na rzecz pozwanych A. G. i T. G. (1) kwotę 12 317,00 zł (dwanaście tysięcy trzysta siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 10 800 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, oddalając wnioski w pozostałym zakresie;

III. Przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Suwałkach na rzecz adwokata M. S. prowadzącego Prywatną Kancelarię Adwokacką w S. kwotę 7 200,00 zł (siedem tysięcy dwieście złotych 00/100) powiększoną o 23% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, oddalając wnioski w pozostałym zakresie.

SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt I.C 644/17

UZASADNIENIE

Powód J. W. w pozwie wniesionym przeciwko T. G. (2) i A. G. domagał się zapłaty solidarnie kwoty 1 000 000 zł w związku z amputacją jego prawej nogi, co miało miejsce w styczniu 2017 roku. Jednocześnie powód domagał się zwolnienia od kosztów sądowych oraz ustanowienia mu fachowego pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu tego żądania powód podał, iż w październiku 1997 r. zachorował na zapalenie żył głębokich lewego podudzia, co uniemożliwiło mu dalsze samodzielne prowadzenie gospodarstwa rolnego. Jak podał powód, pomoc zaoferowali mu wówczas sąsiedzi – pozwani, którzy najpierw wydzierżawili od niego grunty rolne, a potem groźbą i natarczywością skłonili go do sprzedaży tychże gruntów na ich rzecz po zaniżonej cenie, w międzyczasie ograbiając budynki, dokonując rozbiórkę stodoły oraz wywożąc narzędzia, ciągnik, a nawet sprzęt AGD. Zdaniem powoda pozwani doprowadzili również do awarii pompy do wody i w ten sposób pozbawili go wody. W styczniu 2017 roku w związku z opadami śniegu powód miał utrudniony dostęp do studni i do wody. Zdaniem powoda powyższe okoliczności

doprowadziły do tego, że w dniu 22 stycznia 2017 roku amputowano mu nogę, a odpowiedzialność za to ponoszą pozwani.

Pozwani T. G. (2) i A. G. nie uznali powództwa i domagali się jego oddalenia oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu. Argumentując swe stanowisko w sprawie pozwani wskazali, iż pomiędzy powodem i pozwaną T. G. (2) oraz jej mężem toczyło się postępowanie sądowe, w którym powód domagał się zasądzenia odszkodowania za sprzedane nieruchomości. Zarówno Sąd I instancji, jak też II instancji oddalił powództwo. Obecnie powód po raz kolejny opisuje w części okoliczności, które były przedmiotem rozpoznania w poprzednim postępowaniu sądowym i stanowiły podstawę oddalenia powództwa.

Pozwani zaprzeczyli aby kiedykolwiek pobili powoda, jak też w jakikolwiek inny sposób znęcali się nad nim psychicznie i fizycznie. Pozwana i jej zmarły mąż – S. G. pomagali powodowi, a działki nabywali na jego usilną prośbę. Pozwani zaprzeczyli również aby przyczynili się do amputacji nogi powoda. W poprzednim postępowaniu sądowym podnoszona była kwestia problemu alkoholowego powoda oraz udar mózgu i cukrzycy, więc w ocenie pozwanych to te problemy zdrowotne skutkowały amputacją nogi powoda, zaś obwinianie w pozwie T. i A. G. jest wyłącznie próbą uzasadnienia nowego powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

J. W. zamieszkiwał na swojej posesji położonej we wsi (...). Jego sąsiadami byli T. G. (2) i A. G. zamieszkujący pod adresem (...). Relacje J. W. z rodziną G., w tym z nieżyjącym już S. G. do roku 2006 były bardzo dobrze. Ponieważ J. W. mieszkał samotnie wielokrotnie odwiedzał rodzinę G., gdzie był traktowany niemal jak członek rodziny, częstowano go posiłkiem, a T. G. (2) nie raz przekazywała mu jedzenie na wynos. Niejednokrotnie J. W. odwiedzał rodzinę G. będąc po wypływie alkoholu i spożywał tam alkohol. S. G. woził go do lekarzy, a w razie potrzeby wspierał finansowo przy zakupie leków. J. W. pożyczał od sąsiadów pieniądze ale zdarzało się również, że otrzymywał od nich niewielkie darowizny.

(dowód: zeznania świadków: H. J. k.739v-740, L. P. k.740-741, zeznania pozwanych: A. G. k.741-741v, T. G. (2) 741v).

J. W. w roku 1998 wydzierżawił S. i T. małż. G. grunty rolne wchodzące w skład jego gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości O. gmina P., za czynszem w wysokości 1.266,00 zł rocznie. Następnie, na mocy porozumienia z dnia 22.06.1998 r., J. W. zrezygnował z czynszu dzierżawnego przypadającego mu od S. i T. małż. G. (dowód: oświadczenie z dnia 22.06.1998 r. k. 52 akt sprawy I C 7/15 SO w Suwałkach). Natomiast pismem z dnia 18.02.2000 r. J. W. przedmiotową umowę dzierżawy wypowiedział małż. G., po czym wystąpił do notariusza K. J. w S. z prośbą „o unieważnienie jego oświadczenia” w przedmiocie rezygnacji z pobierania czynszu dzierżawnego od S. i T. małż. G. (dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 18.02.2000 r. k. 114, pismo do notariusza K. J. k. 115, akt sprawy I C 7/15 SO w Suwałkach)

W roku 1999 J. W. sprzedał S. G. budynek stodoły z przeznaczeniem na cele opałowe za cenę 500,00 zł, kwitując jednocześnie otrzymanie tejże ceny w gotówce. Następnie, na mocy umowy z dnia 27.06.2000 r. J. W. sprzedał S. G., do majątku wspólnego z żoną T. G. (2), nieruchomość niezabudowaną, o powierzchni 1 ha 5000 m², oznaczoną numerem geodezyjnym (...), powstałą w wyniku podziału działki (...), objętą księgą wieczystą nr (...) Sądu Rejonowego w Suwałkach, za cenę 1.500,00 zł. Dalej, umową z dnia 11.01.2001 r. J. W. sprzedał na rzecz S. G., do majątku wspólnego z T. G. (2), nieruchomość rolną położoną w miejscowości O. gmina P., oznaczoną numerem geodezyjnym (...), o powierzchni 7 ha 4289 m² oraz udział co do 1/2 części w prawie własności nieruchomości położonej w miejscowości O. gmina P., oznaczonej numerem geodezyjnym (...), wydzielone uprzednio z działki oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 11 ha 300 m² i objętą księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Suwałkach, za cenę 5.000,00 zł, uiszczoną jeszcze przed podpisaniem ww. umowy. Natomiast umową z dnia 14.05.2001 r. J. W. zbył na rzecz S. G. ciągnik rolniczy U. C 355 za cenę 3.500,00 zł, kwitując jednocześnie otrzymanie tejże ceny w gotówce. Umową z dnia 22.01.2002 r. J. W. sprzedał na rzecz S. G., do majątku wspólnego z T. G. (2), nieruchomość niezabudowaną o powierzchni 2 ha 7359 m², wydzieloną uprzednio geodezyjnie z działki nr (...) i objętą księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Suwałkach, za cenę 4.105,00 zł, przy czym w umowie tej

zastrzeżono, iż cena nabycia została zapłacona jeszcze przed jej podpisaniem. Z kolei umową z dnia 13 listopada 2003 r. J. W. sprzedał S. G., do majątku wspólnego z T. G. (2), nieruchomość niezabudowaną położoną w miejscowości O. gmina P., oznaczoną numerami geodezyjnymi (...), o powierzchni łącznej 4 ha 8206 m² i powstałą w wyniku podziału działki nr (...), objętą księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Suwałkach, za cenę 8.000,00 zł, z zastrzeżeniem, że cała cena sprzedaży została uiszczona jeszcze przed podpisaniem przedmiotowej umowy.

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 27.06.2000 r. k.57-59, umowa sprzedaży z dnia 11.01.2001 r. k. 13-16 i k. 60-63, umowa z dnia 22.01.2002 r. k.64-68, umowa sprzedaży k. 50, umowa sprzedaży z dnia 14.05.2001 r. k. 49, umowa sprzedaży z dnia 13.11.2003 r. k. 73 akt sprawy I C 7/15 SO w Suwałkach).

Począwszy od roku 2005 stosunki J. W. oraz S. i T. małż. G. zaczęły się pogarszać. J. W. zaczął bowiem małż. G. zarzucać popełnienie na jego rzecz przestępstw polegających na kierowaniu pod jego adresem gróźb, pobiciu i wyłudzeniu oraz przywłaszczeniu majątku (dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 07.09.2006 r. k. 97-98v i k. 1223-124v, zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 25.03.2008 r. k. 5 i k. 117 oraz k. 119, oświadczenie z dnia 09.10.2006 r. w przedmiocie odstąpienia od umowy sprzedaży k. 99-99v i k. 106-106v oraz k. 109-109v akt sprawy I C 7/15 SO w Suwałkach). Zarzuty te zgłaszane były przez J. W. organom ścigania; nie znalazły one jednak potwierdzenia w wyniku podjętych przez te organy czynności. I tak, postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2005 r. umorzono dochodzenie:

a) w sprawie przywłaszczenia mienia w postaci ciągnika marki U. (...), brony talerzowej, wagi, gwintownicy do rur, spawarki elektrycznej, kluczy do mieszkania, 15 metalowych stanowisk dla bydła, konstrukcji stodoły drewnianej oraz gruntów rolnych przez S. G. w okresie od 01.06.1998 r. do 29.10.2004 r. w miejscowości (...) gm. P.

b) w sprawie zniszczenia oboro-chlewni poprzez wycięcie 15 sztuk metalowych stanowisk dla bydła oraz naruszenia konstrukcji budynku, a także całkowitej rozbiórki drewnianej stodoły przez S. G. w okresie od 01.06.1998 r. do 29.10.2004 r. w miejscowości (...) gm. P.

c) w sprawie sfalszowania umowy kupna-sprzedaży ciągnika U. C-355 z dnia 14 maja 2001 r. w miejscowości (...) gm. P.

d) w sprawie doprowadzenia przez S. G. do niekorzystnego rozporządzenia gospodarstwem rolnym przez J. W. poprzez wykorzystanie jego skłonności do alkoholu w okresie od 01.06.1998 r. do 29.10.2004 r. w miejscowości (...) gm. P. (dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 28.04.2005 r. k. 7-7v i k. 116-16v)

Natomiast postanowieniem z dnia 25 lipca 2007 r. odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie kierowania gróźb karalnych w dniu 22 czerwca 2007 r. w miejscowości O. przez S. G. wobec J. W., zaś postanowieniem z dnia 08 lipca 2007 r. odmówiono wszczęcie dochodzenia w sprawie spowodowania naruszenia czynności narządów ciała lub rozstroju zdrowia u J. W. w dniu 21.04.1998 r. w miejscowości O., a postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2008 r. odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie gróźb karalnych kierowanych względem J. W. przez S. G. w dniu 20.03.2008 r. oraz w sprawie uszkodzenia ciała J. W. przez S. G. w dniu 20.03.2008 r. (dowód: postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 25.07.2007 r. k. 6-6v i k. 100-100v oraz k. 107-107v i k. 110-110v, postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 24.04.2008 r. k. 4-4v i k. 118-118v, postanowienie z dnia 08.07.2007 r. k. 103-103v i 105-105v oraz k. 112-112v akt sprawy I C 7/15 SO w Suwałkach).

J. W. od roku 1990 choruje na nadciśnienie tętnicze. W 1997 roku przeszedł zakrzepowe zapalenie żył podudzia lewego, a w październiku 2004 r. – udar niedokrwienny mózgu, po którym pojawiły się u niego silne bóle głowy powodujące trudności w koncentracji uwagi i niemożność skupienia się. W roku 2005 stwierdzono też u niego zespół psychoorganiczny o przyczynach złożonych. Od 1999 roku choruje na cukrzycę typu II. Początkowo leczył się lekami hypoglikemizującymi z miernym efektem, a od 2004 roku włączono leczenie insuliną, jednak wahania glikemii nadal były znaczne, z powodu okresowego spożywania przez powoda alkoholu i towarzyszącej otyłości. Z powodu w/w schorzeń był wielokrotnie hospitalizowany. Przyczyną hospitalizacji były również liczne incydenty stanów infekcyjnych i zapalnych skóry: nieogojące się owrzodzenie troficzne podudzia lewego, ropne zapalenie zatoki

szczękowej i sitowia po stronie prawej, półpasiec pachwiny i moszny, oparzenia pachwin w wyniku zaniedbań higienicznych. W grudniu 2016 roku J. W. skaleczył siekierą prawą nogę rąbiąc drewno. Pomimo złego gojenia się rany i odczuwanego przez kilka tygodni bólu powód nie zgłosił się do lekarza. W dniu 22 stycznia 2017r. został przyjęty na Oddział Chirurgiczny SP ZOZ w S. z powodu martwicy stopy prawej i owrzodzenia podudzia lewego. Ze względu na stopień niedokrwienia kończyny dolnej prawej wykonano amputację kończyny prawej na wysokości podudzia. Zmiany, które wystąpiły i doprowadziły do amputacji nogi są skutkiem długotrwałej cukrzycy źle wyrównanej, miażdżycy naczyń oraz złej higieny osobistej.

Od dnia 20 stycznia 1984r. powód został uznany za osobę niepełnosprawną przy czym od dnia 16.12.2004r. o znacznym stopniu niepełnosprawności. Aktualnie powód porusza się na wózku inwalidzkim i przebywa w Domu Pomocy Społecznej K. w S. (dowód: dokumentacja medyczna k.121-401, koperta dołączona do akt sprawy, orzeczenia o niepełnosprawności k.13-14, opinia biegłego z zakresu chirurgii k.434-439, 456458, opinia biegłego z zakresu diabetologii k.505-508, 578-581, decyzja z dnia 16 lutego 2017r. k.10-12).

Dom, w którym zamieszkiwał powód był zapuszczony i brudny. Nie było tam łazienki ani bieżącej wody. Powód czerpał wodę ze studni za pomocą pomy, ponadto studnia była wyposażona w korbę. W 2001 roku we wsi O. wykonano budowę wodociągu, powód nie wyraził zgody na wykonanie przyłącza do wodociągu. Mieszkająca w niedalekim sąsiedztwie siostra powoda D. Ł., któremu powód darował grunty orne nie odwiedzała go i nie świadczyła mu pomocy (dowód: zeznania świadków: H. J. k.739v-740, L. P. k.740-741, zeznania powoda k.730v-731, informacja k.735).

Przed tut. Sądem toczyło się kilka spraw wszczętych przez J. W. przeciwko T. G. (2) i S. G.. W roku 2007 J. W. wystąpił z pozwem o stwierdzenie nieważności umów sprzedaży zawartych z pozwanymi z uwagi na brak świadomości, chorobę psychiczną i wykorzystanie skłonności do alkoholu. W pozwie tym J. W. odwoływał się przy tym do zapisów art. 82 kc, 86 kc i 87 kc (dowód: pozew z dnia 25.06.2007 r. k. 2 akt sprawy I. C. 18/07 Sądu Okręgowego w Suwałkach). Powództwo jego zostało jednak oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 20 grudnia 2007 r. (dowód: wyrok z dnia 20 grudnia 2007 r. k. 75 akt sprawy I. C. 18/07 Sądu Okręgowego w Suwałkach). Z analogicznym pozwem J. W. wystąpił też przeciwko S. i T. małż. G. w dniu 21.05.2010 r. Pozew ten został jednak odrzucony prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 25 czerwca 2010 r. w sprawie I. C. 208/10 (dowód: pozew z dnia 22.04.2010 r. k. 2 akt sprawy I. C. 208/10 Sądu Okręgowego w Suwałkach, postanowienie o odrzuceniu pozwu z dnia 25 czerwca 2010 r. k. 49-49v akt sprawy I. C. 208/10 Sądu Okręgowego w Suwałkach). W dniu 7 stycznia 2015 roku wystąpił przeciwko małżonkom G. z pozwem o zapłatę kwoty 500 000 zł tytułem odszkodowania za zniszczenie gospodarstwa o pow. 18 ha ewentualnie o zwiększenie zakresu świadczeń (podwyższenie ceny sprzedaży), jakie pozwani powinni uiścić powodowi w związku z nabyciem nieruchomości. Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015r., w sprawie I C 7/15 Sąd Okręgowy w Suwałkach roszczenie powoda oddalił w całości. Wyrok ten, na skutek oddalenia apelacji powoda przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku uprawomocnił się w dniu 21 stycznia 2016r. (dowód: odpis pozwu k.2-3, odpis wyroku k.206, 259 akt sprawy I C 7/15 SO w Suwałkach).

Sąd zważył, co następuje:

Powód roszczenie swoje o zapłatę od pozwanych solidarnie kwoty 500 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 500 000 zł tytułem odkodowania opierał na twierdzeniach, iż pozwani swoim zachowaniem doprowadzili do amputacji jego kończyny dolnej prawej. Powód reprezentowany w sprawie przez fachowego pełnomocnika i zobowiązany przez Sąd, na skutek wniosku strony pozwanej, o wskazanie podstawy prawnej dochodzonego roszczenia, tego nie uczynił.

Dlatego też Sąd, biorąc pod uwagę argumentację zgłoszoną przez powoda na poparcie jego żądania, ocenił jego żądanie w kontekście regulacji zawartej w art. 415 kc. Uwzględnienie powództwa, w świetle powyższego, uzależnione było zatem od wykazania przez powoda, iż poniósł on szkodę, szkodę tę wyrządzili mu pozwani swym bezprawnym i zawinionym zachowaniem, między szkodą a zachowaniem pozwanych zachodził związek przyczynowy.

Jeśli chodzi o zaistnienie szkody po stronie powoda to utożsamiał ją on z amputacją kończyny prawej, co miało miejsce w dniu 22 stycznia 2017r. Uwzględniając bezsporne stanowisko stron w tym zakresie, materiał dowodowy w postaci dokumentacji medycznej dotyczącej powoda oraz opinie biegłych sądowych opiniujących w sprawie niniejszej uznać należało, iż istotnie w dniu 22 stycznia 2017r. na Oddziale Chirurgicznym SP ZOZ w S. przeprowadzono amputację kończyny dolnej prawej u powoda, na wysokości uda ze względu na stopień niedokrwienia tej kończyny.

Jeśli chodzi o twierdzenia powoda, iż pozwani swoim zachowaniem polegającym na zagrabieniu jego mienia, w postaci wyposażenia domu, sprzętów AGD oraz pompy do wody wyrządzili mu w/w szkodę, to nie znalazły one potwierdzenia w żadnym z dowodów przeprowadzonym w niniejszym postępowaniu. Pokreślenia wymaga, iż Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o przesłuchanie świadków zgłoszonych w piśmie z dnia 09.10.2017r. albowiem dowody te miały być przeprowadzone na okoliczność rzekomego doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (nieruchomościami) przez powoda na rzecz pozwanych, co nie było przedmiotem niniejszego postępowania. Kwestia ta była natomiast badana przez Sąd Okręgowy w sprawie o sygn. akt I C 7/15.

Pozwani T. G. (2) oraz A. G. zaprzeczyli aby kiedykolwiek przywłaszczyli mienie stanowiące własność powoda, nadto pozwany A. G. wskazał, iż w okresie, w którym miało to nastąpić (lata 2000-2005) był osobą małoletnią i nie utrzymywał z powodem kontaktów. Świadcowie H. J. oraz L. P., zeznania których Sąd uznał za wiarygodne albowiem są to osoby obce dla stron i nie mają żadnego interesu aby świadczyć na korzyść którejkolwiek ze stron, nie potwierdzili twierdzeń powoda o grabieży, której mieli się względem niego dopuścić pozwani. Wskazali natomiast, iż do momentu gdy powód zaczął stawiać, jak się okazało bezpodstawne oskarżenia pod adresem pozwanych, traktowali go niemal jak członka rodziny. Powód był częstym gościem w domu rodziny G., tam niejednokrotnie się stołował. Państwo G. świadczyli mu pomoc w czasie choroby dowożąc do lekarza czy też robiąc zakupy. Nie sposób również pominąć fakt, iż powód w okresie od 1998 roku do 2005 roku wielokrotnie składał zawiadomienia o rzekomym popełnieniu przez T. G. (2) i jej męża S. G. przestępstwa na jego szkodę. Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2005 r. umorzono dochodzenie w sprawie przywłaszczenia mienia w postaci ciągnika marki U. (...), brony talerzowej, wagi, gwintownicy do rur, spawarki elektrycznej, kluczy do mieszkania, 15 metalowych stanowisk dla bydła, konstrukcji stodoły drewnianej oraz gruntów rolnych przez S. G. w okresie od 01.06.1998 r. do 29.10.2004 r. w miejscowości (...) gm. P., zaś postanowieniem z dnia 08 lipca 2007 r. odmówiono wszczęcie dochodzenia w sprawie spowodowania naruszenia czynności narządów ciała lub rozstroju zdrowia u J. W. w dniu 21.04.1998 r. w miejscowości O..

Za całkowicie dowolne i nie poparte żadnymi dowodami Sąd uznał również twierdzenia powoda, iż został on pozbawiony wody na skutek działań pozwanych. Jak wynika z zeznań powoda w jego domu, w miejscowości O. nie ma bieżącej wody. Na posesji znajduje się studnia wyposażona w korbę, stąd też nawet w przypadku braku pompy, woda może być czerpana. Przy czym nie sposób uznać, iż powód utracił pompę na skutek zaboru przez pozwanych albowiem okoliczność ta nie została wykazana.

W świetle okoliczności niniejszej sprawy nie sposób uznać za powodem, iż przyczyną amputacji jego kończyny dolnej była utrata przez niego wyposażenia mieszkania oraz pompy do wody. Powód pomija bowiem fakt, iż od 1999 roku cierpi na cukrzycę typu II. Jak wynika z dokumentacji medycznej powoda początkowo leczył się on lekami hypoglikemizującymi ale z powodu miernych efektów od 2004 roku włączono leczenie insuliną. Z powodu nadużywania alkoholu przez powoda oraz otyłości wahania glikemii nadal były znaczne. Ponadto z powodu cukrzycy, otyłości, zaniedbań higienicznych wynikających z braku zachowań prozdrowotnych powód był hospitalizowany na skutek licznych stanów infekcyjnych i zapalnych skóry w postaci: niegojącego się owrzodzenia troficznego podudzia lewego, ropnego zapalenia zatoki szczękowej i sitowia po stronie prawej, półpaśca pachwiny i moszny, oparzenia pachwin w wyniku zaniedbań higienicznych.

Celem ustalenia co było przyczyną amputacji kończyny dolnej powoda Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu chirurgii B. A. i diabetologii E. P..

Biegły B. A. wskazał, iż amputacja prawej kończyny dolnej powoda jest następstwem martwicy stopy będącej skutkiem angiopatii cukrzycowej. Charakterystyczną cechą angiopatii cukrzycowej jest to, że niedokrwieniu ulegają

odwodowe części stopy – palce i śródstopie jak to miało miejsce u powoda. U powoda w czasie przyjęcia na oddział stwierdzono „czarny palec III, czarne śródstopie”, co odpowiada martwicy tej części stopy. Biegły podkreślił, iż liczne infekcje i stany zapalne, które w przeszłości przechodził powód osłabiają hipoglikemizujące działania leków przeciw cukrzycowych, co prowadzi do rozwoju angiopatii cukrzycowej, której charakterystycznym objawem jest stopa cukrzycowa. Zdaniem biegłego za nieinfekcyjnym tłem martwicy przemawia fakt, że nie uzyskano wzrostu drobnoustrojów z rany pooperacyjnej, co przemawia za tłem cukrzycowym. Powyższe ustalenia potwierdziła biegła E. P., wskazując iż zmiany które nastąpiły u powoda i doprowadziły do amputacji nogi są skutkiem długotrwałej cukrzycy, źle wyrównanej, miażdżycy i złej higieny osobistej. Biegła nadto wskazała, iż zmiany na nodze lewej powoda występujące od wielu lat po przebytych zakrzepowym zapaleniu żył głębokich (1999r.) oraz owrzodzenie pięty lewej bez prawidłowej prewencji schorzenia w postaci cukrzycy mogą doprowadzić do amputacji drugiej nogi. Konieczne jest skuteczne leczenie cukrzycy, normalizacja glikemii, nadciśnienia tętniczego, zaburzeń gospodarki lipidowej, redukcji masy ciała, utrzymania prozdrowotnego stylu życia.

Sąd opinie biegłych z zakresu chirurgii i diabetologii uznał za miarodajny dowód dla ustalenia przyczyn amputacji kończyny dolnej powoda. Obie opinie zostały sporządzone w sposób fachowy i rzetelny przy uwzględnieniu wiedzy i doświadczenia zawodowego biegłych. O trafności ustaleń biegłych świadczy również fakt, że nie były one kwestionowane przez strony, strona pozwana domagała się jedynie uzupełnienia opinii biegłego z zakresu diabetologii o udzielenie odpowiedzi na dodatkowe pytania.

Powyższe ustalenia biegłych, które Sąd uznał za własne jednoznacznie wskazują, iż to na skutek rozwoju angiopatii cukrzycowej doszło do powstania stopy cukrzycowej, a zakres niedokrwienia kończyny doprowadził do jej amputacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż pozwani nie ponosząc odpowiedzialności za amputację kończyny dolnej powoda i orzekł o oddaleniu powództwa.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w oparciu o art. 98§1 i 3 kpc w zw. z §2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz.1804 z późn. zm.).

Podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie wynagrodzenia dla fachowego pełnomocnika reprezentującego powoda z urzędu stanowił zaś §8 pkt 7 w zw. z §4 ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016r., poz. 1714 z późn. zm.).

Mając na uwadze nieskomplikowany charakter sprawy, pomimo znacznej wartości przedmiotu sporu, czasokres postępowania oraz ilość czynności procesowych wymagających udziału pełnomocnika powoda Sąd nie znalazł podstaw do podwyższenia jego wynagrodzenia i orzekł o wynagrodzeniu minimalnym, oddalając wniosek w pozostałym zakresie.

SSO Alicja Wiśniewska